

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4756/2020
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јово Поповић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде - Привредни суд у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 165/20 од 16.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 165/20 од 16.06.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 165/20 од 16.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 358/2019 од 20.11.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да, на име имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 42/10 (Ст 12/17), исплати тужиоцу неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Привредног суда у Чачку Ст 42/10 од 11.02.2011. године, закључком истог суда Ст 12/17 од 11.05.2018. године којим је исправљен закључак о листи потраживања Ст 42/10 од 11.02.2011. године и закључком истог суда Ст 12/17 од 10.09.2018. године којим је исправљен закључак Ст 12/17 од 11.05.2018. године, у износу од 452.446,04 динара са законском затезном каматом од 04.07.2019. године као дана подношња тужбе па до коначне исплате, с`тим што ће исплату извршити Привредни суд у Чачку из буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода судова, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме, у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да на досуђени износ накнаде имовинске штете плати законску затезну камату од 10.05.2010. године до 03.07.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 40.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 165/20 од 16.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 358/2019 од 20.11.2019. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, у овом случају нема места одлучивању о ревизији тужене изјављеној на основу наведене законске одредбе (посебна ревизија).

Тужилац поднетом тужбом тражи накнаду материјалне штете настале повредом права на суђење у разумном року у поступку стечаја Предузећа „Нискоградња-Чачак пут“ АД из Чачка, утврђеног решењем Привредног суда у Чачку Ст 199/18 од 31.07.2018. године, у висини ненаплаћеног новчаног потраживања из радног односа утврђеног закључком стечајног суда о признању тог потраживања.

Побијана другостепена пресуда не одступа од Закључка овог суда од 02.11.2018. године, усвојеног у поступку решавања спорног правног питања (члан 184. ЗПП) и усклађеног са праксом Уставног суда и Европског суда за људска права по питању одговорности државе за накнаду материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року. Према том Закључку, држава одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала ненамирена и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Сходно изложеном, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП јер вредност предмета спора побијаног дела (члан 28. став 1. ЗПП) у износу од 452.446,04 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе која је меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић